

Sagsøgeren har til støtte for påstandene fremført otte anbringender:

- 1) Ifølge det første anbringende er afgørelsen i strid med artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 ved fastlæggelsen af overtrædelsens omfang, hvori sagsøgeren blev anset for at have været med til at omfatte ruter, som selskabet ikke betjente og ikke havde nogen retlig beføjelse til at betjene.
- 2) Ifølge det andet anbringende er afgørelsen i strid med artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53, idet Kommissionen påberåber sig kompetence til at behandle indkommende luftfragstjenester på ruter fra tredje lande, der ikke er parter i EØS-aftalen, for så vidt som sådanne tjenester er solgt til kunder uden for EØS-området.
- 3) Ifølge det tredje anbringende indebærer afgørelsen en tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling og proportionalitetsprincippet, idet den stiller forskellige beviskrav til de forskellige luftfartselskaber.
- 4) Ifølge det fjerde anbringende indebærer afgørelsen en tilsidesættelse af retningslinjerne for bøder fra 2006 og proportionalitetsprincippet, idet den i den pågældende værdi af salget, der dannede grundlag for bødeudmålingen, inkluderede bødeindtægter, der stammede fra priser for luftfragstjenester, der ikke havde forbindelse med overtrædelsen.
- 5) Ifølge det femte anbringende indebærer afgørelsen en tilsidesættelse af retningslinjerne for bøder fra 2006 og princippet om berettiget forventning, idet den i den pågældende værdi af salget, der dannede grundlag for bødeudmålingen, inkluderede bødeindtægter, der stammede fra luftfragstjenester på indkommende ruter mellem EØS-stater og tredje lande.
- 6) Ifølge det sjette anbringende indebærer afgørelsen en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, idet den begrænser den bødenedsættelse, som sagsøgeren er blevet tildelt inden for de lovgivningsmæssige rammer, til 15 %.
- 7) Ifølge det syvende anbringende indebærer afgørelsen en tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling, idet den undlader at tildele sagsøgeren en bødenedsættelse på 10 % som følge af sagsøgerens begrænsede deltagelse i overtrædelsen, når en sådan nedsættelse er tildelt afgørelsens øvrige adressater, der befinder sig i en objektivt tilsvarende situation som sagsøgeren.
- 8) Ifølge det ottende anbringende indebærer afgørelsen en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, idet der heri er undladt at tage hensyn til de særlige omstændigheder i sagen.

Sag anlagt den 24. januar 2011 — Cargolux Airlines mod Kommissionen

(Sag T-39/11)

(2011/C 80/51)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Cargolux Airlines International SA (Sandweiler, Luxembourg) (ved barrister J. Joshua, og solicitor G. Goeteyn)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Artikel 1-4 annulleres helt eller delvist, for så vidt de vedrører sagsøgeren.
- Den bøde, der er blevet pålagt sagsøgeren ved artikel 5, ophæves.
- Subsidiært nedsættes bøden væsentligt i henhold til Domstolens fulde prøvelsesret
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Påstand om annulering af Kommissionens afgørelse K(2010) 7694 endelig af 9. november 2010 i sag COMP/39.258 — luftfragt så vidt det blev fundet, at sagsøgeren tilsidesatte artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 ved at samordne sin prispolitik for luftfragt med andre luftfartselskaber for så vidt angår i) brændstoffillæg, ii) sikkerhedstillæg og iii) manglende opkrævning af kommission af tillægsgebyrer.

Sagsøgeren har til støtte for påstandene fremført fem anbringender:

- 1) Det første anbringende vedrører et åbenbart urigtigt skøn, idet Kommissionen fejlagtigt vurderede adfærden til at have et konkurrencebegrænsende formål og ikke har fastslået nogen konkurrencebegrænsende virkning. I denne forbindelse har sagsøgeren anført, at:
 - tilstedeværelsen af begrebet konkurrencebegrænsende formål ikke fritager Kommissionen fra dens forpligtelse til at foretage en form for vurdering, hvilket den har undladt.
 - afgørelsen ikke formulerer en skadeteori navnlig i betragtning af, at alle påstandene om fastsættelse af underliggende satser, blev opgivet.
- 2) Det andet anbringende vedrører tilsidesættelse af en væsentlig formforskrift, manglende begrundelse, tilsidesættelse af retten til forsvar og et åbenbart urigtigt skøn, idet Kommissionen har undladt at identificere rækkevidden og parametrene for den adfærd, der betragtes som en enkelt, sammenhængende overtrædelse, tilstrækkeligt præcist.

3) Det tredje anbringende vedrører et åbenbart urigtigt skøn, idet Kommissionen har undladt at fremføre et pålideligt bevismæssigt grundlag for dens konklusioner eller at bevise de faktiske omstændigheder, som den baserer sine konklusioner, til den krævede juridiske standard. I denne forbindelse har sagsøgeren anført, at:

— ingen af de fejl, som er indeholdt i klagepunktsmeddelelsen og som Kommissionen blev underrettet om på dette tidspunkt, er blevet berigtiget i afgørelsen.

— Kommissionen har misbrugt begrebet en enkelt, sammenhængende overtrædelse ved at kræve, at helt uskyldig adfærd kan udgøre en del af det ulovlige selskab og har anvendt mærkatet »omfattende kartel« som et påskud for at medtage fuldstændig skadeligt og irrelevant bevismateriale.

4) Ifølge det fjerde anbringende har Kommissionen begået en retlig fejl ved fejlagtigt at anse sig for kompetent til at undersøge den påståede konkurrencebegrænsende samordning i forhold til flyafgange fra lufthavne i tredjelande til lufthavnen inden for EØS-området (»indkommende flyafgange«). Ifølge sagsøgerens påstande falder sådanne aktiviteter uden for det geografiske anvendelsesområde for artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53.

5) Det femte anbringende om en fornyet prøvelse af bøden i henhold til Domstolens fulde prøvelsesret vedrører et åbenbart urigtigt skøn og tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet. I denne forbindelse har sagsøgeren anført, at:

— Retningslinjerne for bøder 2006 er ikke forenelige med kravene i artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 1/2003⁽¹⁾ om, at bøden skal fastlægges under hensyn til dens grovhed og varighed.

— Kommissionen har stærkt overvurderet den påståede overtrædelses samlede grovhed. Hverken procentdelen (16 % af værdien af salgene) eller det supplerende beløb er berettiget i det foreliggende tilfælde.

— Kommissionen har vurderet varigheden af overtrædelsen forkert i forhold til sagsøgeren, idet den fejlagtigt har afvist formildende omstændigheder og undladt at tage hensyn til alle relevante omstændigheder, herunder til om sanktionerne og sagsøgerens økonomiske situation samlet set var retfærdige.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT L 1, s. 1).

Sag anlagt den 24. januar 2011 — Lan Airlines og Lan Cargo mod Kommissionen

(Sag T-40/11)

(2011/C 80/52)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Lan Airlines SA og Lan Cargo SA (Santiago, Chile) (ved barrister B. Hartnett og advokat O. Geiss)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

— Annullation af den anfægtede afgørelse, for så vidt som den angår sagsøgerne.

— Subsidiært nedsættelse af den bøde, der er blevet pålagt sagsøgerne.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med dette søgsmål har sagsøgerne nedlagt påstand om annullation i henhold til artikel 263 TEUF af Kommissionens afgørelse af 9. november 2010 om en procedure i henhold til artikel 101 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), EØS-aftalens artikel 53 og artikel 8 i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om lufttransport (sag COMP/39.258 — luftfragt), for så vidt som den angår sagsøgerne.

Sagsøgerne gør til støtte for søgsmålet seks anbringender gældende.

1) Første anbringende om, at Kommissionen ikke retligt fyldestgørende har godtgjort, at sagsøgerne har deltaget i en enkelt og sammenhængende overtrædelse, og at Kommissionen derfor har begået en retlig og en faktuel fejl ved anvendelsen af artikel 101 TEUF, idet:

— Kommissionen ikke har godtgjort, at Lan Cargo havde kendskab til eller burde have kendskab til, at der forelå en fælles konkurrencebegrænsende plan.

— Kommissionen ikke har godtgjort, at Lan Cargo med sin egen adfærd tilsigtede at bidrage til en sådan konkurrencebegrænsende plan, og

— Kommissionen ikke har godtgjort, at Lan Cargo havde kendskab til en overtrædelse i forbindelse med sikkerhedstillægget eller kommissionerne på tillæggene.